

TOT PLEN

Sèm pas gaires qu'assajam de salvar
la vièlha lenga. Qualques revistas trimestriales,
aquí, la Prèssa d'òc.

Valdria mai s'afairar, s'ajudar, s'escarnir,
s'escarunhar, assajar de nùser a l'un, a l'autre, non es
bon biais.

Non es mon biais. Dins aqueste article,
vòli pas especunhar degus.

Ai trapat, jos la ploma d'un es plan bon
prosator, aqueles dos mots TOT PLEN escaicats
aital: "Nòstre novèl vicari es tot plen devociòs".

Me pensi qu'es pas bona lenga. Aquò revèrta
los "Parisiens ò gros bec", que se'n creson e creson parlar
fin en disquent: "Qui elle est jolie, cette petite fille;
elle est mignonne tout plein". Aquel biais d'aparier
TOT PLEN seria un argotisme.

Aici, çò qu'ai trobat, de Provença a Lengadòc:
"Un pagès tot plen entendent sul bestial — Sabi que
" tot plen de massurs — Li calia tot plen d'argent
" — Avia assajat tot plen de còps — Dins lo vilatge,
" li avia tot plen d'igamans — La sirventa èra
" tot plen escarabilhada."

Dins nòstre Exagòne, los escribens s'enchipson
d'un es còps per un pas gaire, amai per un pas res. Atamben,
per pas fissar degus, vos dirai pas los autors
d'aquelles trôces.

Los que tenon per aquel biais d'emplegar
TOT PLEN se pòdon fénher d'aquelas citacions.
Çaquela m'è n troparan d'autres, de Gasconha a
Provença.

Los que son contra... E ben, pel moment,
ai paur que sèm pas qu'un.

Se degus vòl pas venir amb ieu, serai pas
tot plen de vergonha. Aurai escalcit çò que me
pensavi, lo pus gentament que podiai.

Pau GAYRAUD

Aquí l'article ; un pauc mei long que non creiai.
A la fin del mes, mudarai mes cabons
Carafament. Gay